

Vogelreis Noordoost Spanje van 4 tot 13 april 2018

(Samenwerking Starling reizen en Vogelwerkgroep Natuurpunt 's Heerenbosch)

Deelnemers: Jef Leestmans Geert VD Dirk Leen
Bert Leestmans Maryse Gonda Karl
Jef Marc Luc
Lieve Els
Andre Geert C

Marc Berghman

Foto 1



Opmerking vooraf: alle vogelwaarnemingen elke dag vermelden leek me onmogelijk daar er dan een saaie lijst opsommingen overblijft. Je zal misschien in dit verslag merken dat mijn voorkeur uitgaat naar roofvogels, die dan ook onderstreept zijn.

Onderwerpen van de foto's zijn in **vetjes**.

In het verslag zijn de voor mij meest in het oog springende zaken opgenomen. Veel leesgenot.

Woensdag 4 april: Heenreis Zaventem - Barcelona

Vanochtend, voor dag en dauw, iets na 3u, waren de taxibusjes van ABT mooi op tijd om ons naar de luchthaven te brengen.

Een goede start dus van onze reis, die voordien eigenlijk al met een dubbele valse noot was begonnen. Eerst het plotse overlijden van Alain en daarna het late forfait van Lieve, ook al door gezondheidsproblemen.

In de luchthaven verliep alles vlotjes tot Karl, even voorbij de Unicef-waterstand zijn GSM niet meer vond. Terwijl wij even wachtten stormde Karl de roltrappen in tegenrichting op. Een serieuze inspanning ondervond ook Luc, die meeding om met ons contact te kunnen houden.

Na wat paniek en wat zoekwerk bleek de GSM tóch in de rugzak van Karl te zitten.

Even later, iets voor 5u, kwam Bram, zoon van onze gids Jef Leestmans, ons gezelschap versterken.

De boarding en de vlucht naar Barcelona verliepen voortreffelijk. Het ophalen van de busjes kon iets vlotter, maar iets na 10u waren we toch al op weg richting Ebrodelta. In L' Ampolla versterkten we ons met lekkere tapas en de eerste 'canjas'!

Op een voor Spanjaarden onzalig uur, rond 13u30, trokken we op weg voor onze eerste spottocht.

Al gauw vlogen de Zwarte Ibissen en de Steltkluten ons langs alle kanten rond de oren. Sommigen zagen een Ralreiger, anderen een Purperkoet, maar ook Krooneend, **Bosruiter** (foto 2) en Kleine Plevier kwamen in beeld. Ergens hoog cirkelde een Bruine Kiekendief, maar het mooiste moment was de biddende Slangenarend die ons welkom heette in Catalonië. Tegen 17u trokken we naar ons eerste hotel in Sant Carlos de la Rápita. Na een deugddoende pint op het terras van een café aan de overkant, trokken de meesten nog eens mee voor een volgende spotronde, maar echt veel nieuws kregen we niet te zien.

Ons avondeten, op een voor Spanjaarden normaal uur tegen 21u, was best lekker. Ik herinner me nog de lekkere vissoep. Na een lekker dessert werd onze eerste dag afgesloten met het noteren van onze eerste waarnemingen.

Mooiste moment van de dag: biddende Slangenarend.



Donderdag 5 april: Ebrodelta dag 2

Na een deftige nachtrust en een stevig ontbijt weer de Ebrodelta ingedoken.

De Iberische Gele Kwik en de Visarend waren de eerste gasten bij de eerste stop.

Ook Dunbekmeeuw, Lachstern en Grote Stern waren van de partij.

Een wandeling rond de vijverpartij bracht verschillende soorten Strandloper, Strandplevier en Ooievaar. Ook een 'Grijskopgonda' werd gespot, zeker geen juveniele, leek niet in haar gat gebeten, maar was wel op haar gat gezeten.



Net voor de middag werd nog een Gekraagde Roodstaart ontdekt. De lunch bestond uit kleine croques, uit de kluiten gewassen belegde broodjes of belegde hamburgers met friet. Voor siësta hadden we geen tijd en het spotten herbegon met een koppel Roodkopklauwieren die we op de draad van dichtbij konden bewonderen. Wat verder

werd de Baardgrasmus gevolgd en ook een voorbij vliegende Hop maakte indruk. Aan de kijktoren vulden we onze lijstjes aan met Zomertaling, Audouins Meeuw, Reuzenster en enkele Kluten. Langs het strand zagen we goed het verschil tussen een Geelpoot- en een Audouins Meeuw. Maar de laatste stop was misschien wel de beste met 4 **Kwakken** (foto 3) erg kortbij, Bruine Kiekendieven jagend en enkele Purperreigers. Na de terugkeer naar het hotel en te hebben genoten van het avondeten werd de streepjeslijst aangevuld tot meer dan 90 soorten.

Mooiste moment van de dag: 4 Kwakken

Vrijdag 6 april: Richting Belchite

Vandaag staat onze eerste verhuis gepland. Onderweg maakten we al gauw kennis met de Grauwe Gors en de Kalendarleeuwerik (met zwarte streep in nekstreek).



Bij de eerste stopplaats noteerden we de eerste Zwarte Wouw en Vale Gieren. Twee Rode Patrijzen was ook de moeite, maar wat later zag Dirk op het eerste zicht een vogel met nest. We reden even terug en keken met bewondering naar 4 **Witbuikzandhoenderen** (foto 4), die we op zo'n drie meter afstand uitgebreid bestudeerden. Daarna kwamen we aan een

voormalige zoutgroeve met veel steenvelden. Maar veel was er niet te zien, zelfs geen steenmarter. Maar wel een Theklaleeuwerik, een Kleine Torenvalk en zelfs een (Westelijke) Blonde Tapuit. Dat bleek slechts het voorspel te zijn.

Eerst zagen we twee Raven en wat verder 2 Dwergarenden, één in bleek, de ander in donker verkleed. Ook een Aasgier passeerde, gevolgd door een mannetje Bruine Kiek.

Maar wat later zagen we op een lange weg enkele vogels opvliegen. Die enkele bleken deel uit te maken van een groep van meer dan 100 Morinelplevieren, vergezeld van meerdere Zwartbuik- en Witbuikzandhoenderen. Prachtige ervaring.

In Lecera, waar we drie overnachtingen gaan doen, werden we verwelkomd door een Europese Kanarie. We kregen onze kamers met vogelnaam toegewezen. Olga en haar keukenploeg zorgden wat later voor een lekkere avondmaaltijd waarbij ik koos voor de lekkere verse worstjes.

En op de streepjeslijst werd de kaap van 100 met gemak gerond!

Mooiste moment van de dag: Twee koppeltjes Witbuikzandhoenderen!

Zaterdag 7 april: Leeuweriken- en Reigerstocht

Ons deze morgen feitelijk een beetje overlappen, maar toch nog binnen het academische kwartiertje aan tafel geraakt. Om er wat sterker op te staan hadden we gehoopt op spek met eieren, maar dat hebben we nog steeds niet gezien.

We trokken in de voormiddag op Leeuwerikentocht (foto 5). Dat leverde ons enkele soorten op, waarbij de Kalandar, met zijn zwarte nekstreep, het gemakkelijkst te determineren was. Toen de groep terug aan de busjes kwam had Lieve mooi meer dan 4 km op haar teller staan.



We reden verder richting ruïne van Rodén, maar stopten even voor het stadje om een Slangenarend te bewonderen en ook de eerste Grauwe Kiekendieven (direct een koppeltje). Op de ruïne gingen we op zoek naar Zwarte Tapuit, maar alleen Luc en Karl kregen er een glimp van te zien. De rest was tevreden met een Hop en een Zwarte Roodstaart.

Ons (laat) middagmaal namen we in Quinto op een terras, hoewel er regen voorspeld was. Die dreigde wel maar kwam er voorlopig niet. De broodjes met onder meer ansjovis werden gemaakt. Gonda leek zelfs even een Papegaaienduiker!

Nadien deden we nog een 'Reigerwandeling' langs de Ebro: Purper-, Koe-, Grote en Kleine Zilver- en Blauwe Reiger, we zagen ze allemaal tussen de vele Ooievaars. Langs de oever werd geregeld Cetti's Zanger gehoord en de Boerenzwaluwen die boven de irrigatiekanaaltjes insecten najoegen vormden een mooi tafereel.

Voor we terug naar Lecera reden, gingen we nog op zoek naar de Dupontleeuwerik. Die kregen we niet te zien, in plaats daarvan noteerden we even een Steenarend en ook een mannetje Grauwe Kiek liet zich mooi bewonderen.

Net nadat we terug 'thuis' waren kregen we de eerste serieuze regenbui.

's Avonds zorgde een stroompanne voor feeërieke momenten aan tafel, want de keukenploeg liet zich door zo een kleinigheid niet uit zijn lood slaan.

Mooiste moment van de dag: koppel Grauwe Kiek dat gracieus boven ons cirkelde nabij Rodén.

Zondag 8 april: Op zoek naar de Zwarte Tapuit.

Het is zondag dus gaan we naar de kerk. Nee, niet voor de mis, wel voor de Blauwe **Rotslijster** (foto 6) die hoog op de kerktoren op ons aan het wachten was.

Voor onze laatste dag in de omgeving van Belchite gingen we nog eens op zoek naar de Dupontleeuwerik waar we gisteren tevergeefs naar zochten. Die wandeling bracht, naast een resem roofvogels ook zo goed als alle soorten Leeuwerik, waarbij er op het laatst ook een Dupont zich liet bewonderen. Even voordien hadden we al een juveniele Steenarend gevolgd en hadden we een 100-tal Vale Gieren geteld!

André was aan de busjes gebleven en had er niet stil gezeten, want 2 Grielen en een Kleine Trap gespot.

Na de middag trokken we nog eens naar de ruïne, maar weer geen Zwarte Tapuit. Wel een Boomvalk en een mannetje Bruine Kiek.

Ook de omgeving van de steengroeve werd nog eens bezocht waar we nog een mooie Dwergarend hebben gespot.

We eindigden de dag zoals we hem waren begonnen met een Blauwe Rotslijster aan de ruïnes van Belchite.

De laatste maaltijd in Lecera viel ook deze keer goed mee. Ik koos er de lekkere spaghetti als voorgerecht. Nadien werd de whisky geproefd en kenner Jef Leestmans, kon ons de Cadhu als beste aanraden.



Mooiste moment van de dag: Steenarend in de Dupontvlakte.

Maandag 9 april: Verhuis richting Lleida

Een Dwergarend, donkere variant, kwam ons ten afscheid groeten. Ook een Vale Gier, zittend aan de irrigatie-installaties, konden we noteren. Het leek wel of hij op een 'date' zat te wachten. Wat verder konden we een Steenarend zien voorbij vliegen.

Op de plateau, nabij een tankstation, was er geen Bijeneter te zien, maar wel een troep Zwarte Wouwen (58 stuks! – foto 7) en een mooi duikende Dwergarend, die even later met een konijn als prooi voorbij kwam.



Na de middag zagen we, even voor de vliegveldstop, een groep van wel 100 Ooievaars en onze eerste Spaanse

Mussen. Ook een Rode Wouw werd voor het eerst gespot.

Op de vlakte van het vliegveld werd naast enkele Grauwe Gorzen (op 2 meter) ook een Havik gespot. Ondertussen waren donkere wolken overgekomen en de onvermijdelijke regen vergezelde ons op weg naar het hotel in Lleida.

Mooiste moment van de dag: Dwergarend met konijn als prooi.

Dinsdag 10 april: Verplaatsing richting Pyreneeën

Vanmorgen vroeg onze koffers gepakt zodat we direct na het ontbijt konden vertrekken op zoek naar de Kleine Trap. Eerst kwamen we nog vier Ooievaars tegen, maar even later werden we beloond met in totaal drie Kleine Trappen. Ook een Iberische Groene Specht werd bemerkt.

Daarna werd het kilometers malen richting Ribes de Freser, onze laatste stop in de buurt van de Pyreneeën. Ons middagmaal werd een picknick aan het restaurant dat nu gesloten was. Wellicht heeft dat te maken met de tunnel die iets hoger dan de hoofdweg werd aangelegd. We zagen mooi, boven onze hoofden, een lichte Dwergarend en tussen de Boerenzwaluwen werd ook een Rotszwaluw gespot. Aangekomen in Ribes de Freser, reden we met de busjes nog een duizend meter hoger waar we tussen de besneeuwde toppen een korte wandeling maakten. Dat leverde onder meer Zwarte Mees, twee Vale Gieren en een Slechtvalk op. Ook enkele Alpenmarmotten en Gemzen kregen we voor onze kijkers.

Terug aan het hotel maakten we nog een korte wandeling tot aan het bruggetje over de rivier die ons Waterspreeuw (foto 8) en Grote Gele Kwik opleverde.



Lieve had haar verrekijker niet mee. Die moest even bekomen van de geleverde inspanningen de voorbije dagen.

Mooiste moment van de dag: Kleine Trap.

Woensdag 11 april: Cultuurdag in de sneeuw.

De geplande dagtocht werd voorlopig uitgesteld tot morgen, als het weer dan beter wordt. In de voormiddag werd wegens de regen en de sneeuw een alternatief cultuurprogramma op het menu gezet. Het plaatselijke Etnografisch museum in Ripoll kende veel bijval en ook de kerk en het klooster van de Heilige Maria werden bezocht. Voor wie hier iets gedetailleerder wil op in gaan kan ik het best naar **Luc** (foto 9) verwijzen want die heeft er 't een en 't ander over opgezocht, terwijl ikzelf niet eens aanwezig was. Zie bijvoegsel einde verslag.



's Middags werd een lichte maaltijd genomen in Ribes de Freser. Nadien werd een wandeling richting lokaal kerkje gedaan. En ondanks het mindere weer kon een Lammergier gedetermineerd worden. Nadien werd er een pint gedronken op het dorpspleintje.

Mooiste moment van de dag: Lammergier.

Donderdag 12 april: Bezoek aan Nuria.

Het weer was beter dus trokken we naar het station van Queralbs waar we met de trein richting Nuria reden tussen de sneeuw. Met de liftjes ging het daarna richting skistation. Mister Fixit maakte voor ons in de sneeuw een deftig pad vrij zodat we van het uitzicht konden genieten aan het balkon. Ook van de Alpenheggenmus en de erg dichtbij zittende Kruisbek werd genoten.

Na het middagmaal, en met een stralend zonnetje als bondgenoot, werden de besneeuwde bergruggen afgespeurd met verschillende Gemzen en Moeflons als beloning. In de vroege namiddag werd terug afgedaald richting Queralbs, waar we nog een wandeling deden in het mooie dorpje, met een baltsende Steenarend als toetje. En in de plaatselijke kroeg werd bewonderend gekeken naar de 'Drakenpoort' aan de toiletten.

's Avonds terug in ons hotel deelden we ons laatste avondmaal. De meesten kozen voor paella en die was best lekker.

Jef Brandt 'placeerde' een dankwoordje voor onze gids Jef en zoon Bram werd geroemd voor zijn arendsoog.

Iedereen was het er mee eens dat we met onze toffe groep een toffe ervaring rijker waren.

Mooiste moment van de dag: genieten van de **panorama's** in Nuria. (foto 10)



Vrijdag 13 april: Terug naar Barcelona.

Met volgepakte koffers in de busjes werd onze laatste dag ingezet.

Een stop aan een stortplaats was onze laatste observatiepost. **Vale Gieren** (foto 11) en **Zwarte Wouwen** waren er in overvloed. En met het Vuurgoudhaantje werd onze waarnemingslijst voltooid (zie bijlage elders).

Een **Vale Gier** kwam ons nog uitwuiven en daarna was het weer kilometers malen richting Barcelona. Daar werd afscheid genomen van onze gidsen Jef en Bram, en ook van Dirk en Gonda die een latere terugvlucht hadden.



Zo komt er, na een vlekkeloze terugvlucht, een einde aan onze mooie reis.

Iedereen was moe maar voldaan en we kijken al stiekem uit naar een volgende reis met Jef.

Bedankt voor de vriendschap en de gezelligheid en wellicht tot op een mooie dag ergens in de zomer.

Marc

Bijvoegsel: bezoek aan het klooster van Santa Maria

Het regent pijpenstelen. Er wordt beslist de dag te starten met een streepje cultuur. We bezoeken het klooster van Santa Maria en het Etnografisch museum in Ripoll.

Vooraf het goed bewaarde klooster maakt een diepe indruk met een imposant Romaans portaal uit de 12de eeuw, gekend als de 'Stenen Bijbel'.

Het klooster werd in 879 opgericht door Graaf Wifried I, zijnde Wifried de Harige.



Deze Wifried (of Wilfried) was niet "de eerste de beste". Hij was graaf van Barcelona en omliggende graafschappen. Wilfried wordt gezien als de grondlegger van de Catalaanse natie.

Volgens de legende is de Catalaanse vlag (roodgeel gestreept) ontstaan toen Wifried tijdens een veldslag met zijn bebloede vingers over zijn geel schild streek.

De parallel met onze Vlaamse graven is te frappant om niet even te vermelden! We denken dan niet aan veldslagen en 1302. Neen. Het jaar 879 en de vrouw van Wilfried interesseren ons meer.

Het jaar 879 is immers het sterfjaar van onze Boudewijn I van Vlaanderen, zijnde Boudewijn met de ijzeren arm, of nog straffer "DEN IJZEREN" (ook al een mooie bijnaam) en ook al een grondlegger, meer bepaald van het graafschap Vlaanderen en van een dynastie van 25 graven en gravinnen van Vlaanderen (eindigend met Lodewijk Van Male in 1384).

Nog beter: tot voor kort werd in de wetenschappelijke literatuur aangenomen dat de vrouw van Wilfried De Harige (Guinehilde) de dochter was van onze Boudewijn DEN IJZEREN.

Nu neemt men aan dat Guinehilde toch van lokale adel was.

En ja onze Boudewijn was ook al "gene gewone". Deze kustbewoner van gewone komaf werd gedreven door passie en ambitie toen hij de oudste dochter van de Franse koning Karel de Kale (Judith) zou schaken in 861. Ze was 17 jaar en al 2x weduwe, opgesloten in de gevangenis van haar vader en wellicht verplicht om non te worden. De Franse koning schoot in een 'Franse colère' en 'DEN IJZEREN' moest vluchten met zijn liefde te paard. Dat liefde was wel achterkleindochter van Karel De Grote. Onze Boudewijn speelde het klaar om zijn zaak persoonlijk bij paus Nicolaas I in Rome te bepleiten. Deze laatste bemiddelde en door zijn taaie volharding en listigheid wist "DEN IJZEREN" (Boudewijn met de ijzeren arm) zich te verzoenen met zijn schoonpapa en alzo zijn ambitie waar te maken, de start van onze Vlaamse geschiedschrijving.

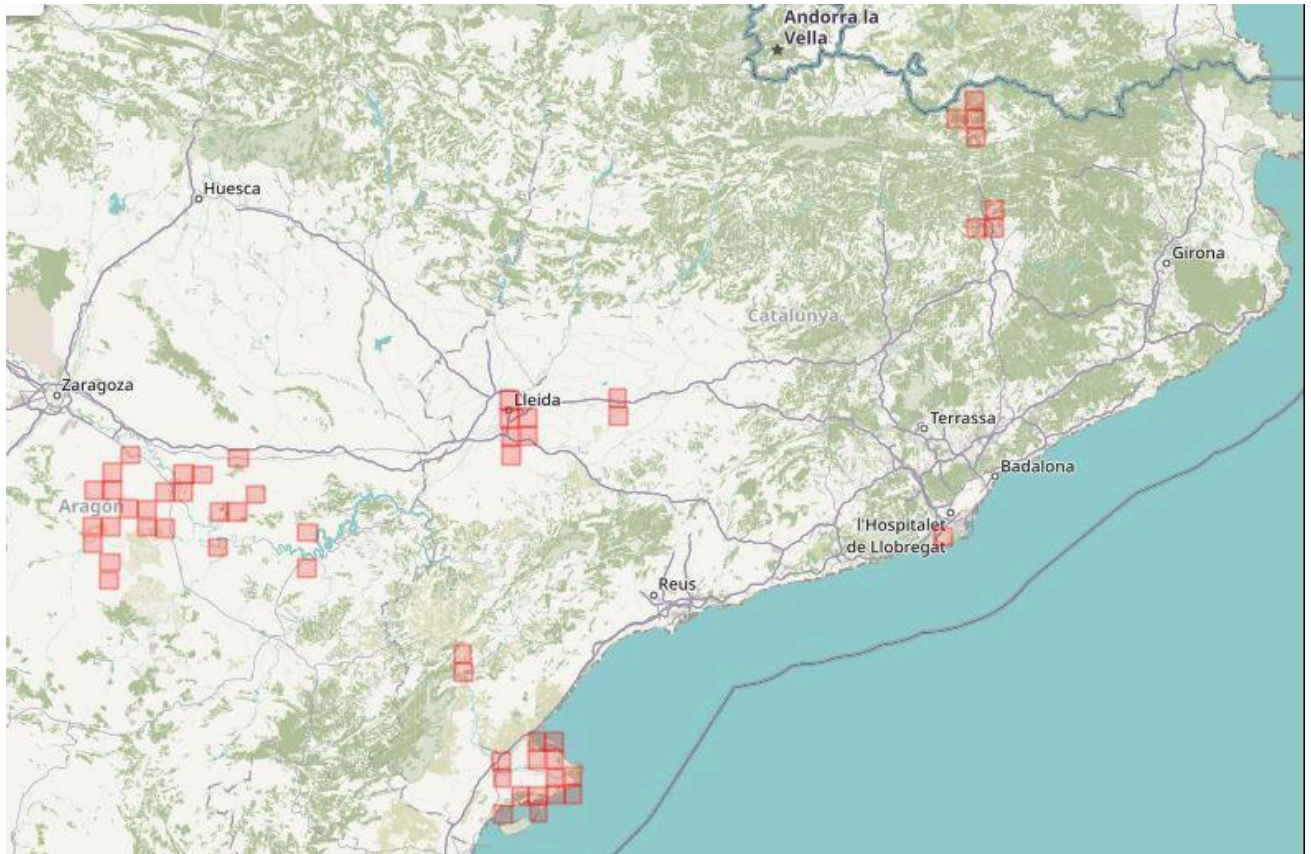
Hoe een bezoekje aan een klooster in Catalonië ons zo dicht bij huis kan brengen. Een vogelaar moet van alle markten thuis zijn!

Vogellijst: een gedetailleerde vogellijst wordt toegevoegd met de geziene soorten dag per dag: 158 soorten in totaal. Voor bepaalde soorten werd ook een YouTube filmpje toegevoegd.



Vogellijst Spanje 4-13
april 2018.xlsx

Kaart met locaties van de waarnemingen (5km hok). Voor meer details zie observado.org.



Tot slot een eigen gedichtje over onze reis dat ikzelf wel passend vond:

Vakantie in Spanje

Wadend of grondelend
Duikend of biddend

Met een groene spiegel
Of met een zwart gat

Een Witgat of een Bosruiter
Een Kwak of een Kleine Trap

Groots zwevend
Of stil op uitkijk

Een Rode Wouw of een Steenarend
Een Dwergarend of een Kalanderleeuwerik

Mij kunnen ze allemaal bekoren
Écht het bekijken waard

Maar de elegante Grauwe Kiek
Deed me het meeste watertanden

Tekst

Marc Berghman

Foto's

Els: 1

Jef Leestmans: 2, 3, 4

Karl: 5, 6, 7, 8, 9, 10

Luc: 11